

[Handelsministeren.]

almindelige Love og angivet paa de forskellige Finanslove, idet jeg har givet Lovforslaget en 3-aarig Periode at bestaa i. Hidtil har man paa de aarlige Finanslove bevilget Penge til Landvinding kun for eet Aar-ad Gangen, og man har bevilget Penge til Propaganda i Udlandet for danske Erhverv, for Afsætning af danske Produkter paa de aarlige Finanslove; ligeledes har man paa de aarlige Finanslove optaget Bestemmelser om, at der kunde ydes Eksportkredit, og den sidste Bestemmelse i saa Henseende gaar ud paa, at man har kunnet yde Eksportkredit til et Beløb af 50 Mill. Kr. Jeg mener nu, at det vil være rigtigt at optage disse Bestemmelser, der saaledes hidtil har været paa Finanslovene, om Støtte paa forskellig Maade til danske Erhverv i en særlig Lov, og det er altsaa det, der er Tale om her.

Det egentlig nye i det Lovforslag, som jeg her fremsætter, er Bestemmelsen i § 2, efter hvilken der kan ydes Garanti for Laan for et Beløb paa indtil 10 Mill. Kr. i Løbet af en 3-aarig Periode med det Formaal for Øje at fremhjulpe forbedret Teknik, hensigtsmæssige Omlægninger af Driften, eventuelt i Forbindelse med velunderbyggede Koncentrationer og lignende indenfor dansk Industri. Garantien, som saaledes foreslaas, ydes fortrinvis for bestaaende Virksomheder, men den kan ogsaa under visse Forhold ydes for Oprettelse af nye Virksomheder, naar disse skønnes rimelige og ikke kommer i nogen unaturlig Konkurrence til allerede bestaaende danske Virksomheder. Endvidere bestemmes det i § 2, at indenfor Garantens Beløb er Ministeren beføjet til at bistaa de Virksomheder, som søger Statsgaranti for saadanne Laan, med at tilvejebringe den nødvendige Kapital. Det er Meningen, saaledes som Bestemmelsen er i § 2, sidste Stykke, at disse Garantier kan have en Løbetid af 10 Aar.

Jeg har flere Gange staaet overfor dette, at Virksomheder indenfor en bestemt industriel Branche ikke har kunnet konkurrere og derfor ikke har kunnet arbejde med Udbytte. Af forskellige Grunde har de været saaledes stillet, at det er gaaet tilbage for dem, saa at de Aar for Aar er kommet ind i saadanne Vanskeligheder, at de skulde rekonstrueres, men ikke kunde blive rekonstrueret, og Resultatet er blevet, at Virksomhederne enten helt eller delvis er ophævet. Indenfor det Beløb, der har været stillet til Ministeriets Raadighed til industrielle Laan, har der været gjort Forsøg

paa at yde nødvendige Laan til en Koncentration, og bestemte Forslag har foreligget, men paa det Grundlag, som vi har haft at arbejde med, har det ikke været muligt, i hvert Fald har jeg ikke ment, det var rimeligt, at gaa ind med Statens Risiko i en saadan Koncentration, og vi har derfor maattet afslaa det. Jeg skal ikke nævne i hvilke Brancher og naturligvis heller ikke de bestemte Virksomheder.

Det er min Overbevisning, at det vil være rimeligt at have en Bemyndigelse som den, her foreslaas, saaledes at man i paakommende Tilfælde kan yde sin Medvirking til, at den nødvendige Koncentration foretages, saa at de paagældende Virksomheder kan blive konkurrencedygtige. Selvfølgelig maa Initiativet i første Linie tages hos de paagældende Industrier selv, men saaløse Garantien ikke er stillet i Udsigt paa en saadan Maade, at det virkelig kan føre til noget, kan man formentlig heller ikke vente, at de paagældende Virksomheder gør sig større Anstrengelser for at faa den nødvendige Koncentration tilvejebragt.

I Lovforslagets § 3 findes Bestemmelser, som saa at sige er de samme Bestemmelser, som man har nu om at yde Laan til Haandværk og Industri. Ved Lovene af 27. Marts 1929 blev der for hvert af Finansaarene 1928—29 og 1929—30 stillet 2 Mill. Kr. til Raadighed til DriftsLaan til Industrivirksomheder og 1 Mill. Kr. til DriftsLaan til Haandværkere, og disse Laan skulde ydes i Overensstemmelse med de Bestemmelser, der findes i Lovene Nr. 89 og 90 af 1928. Saaledes som Forholdene nu har formet sig, mener jeg, at det er uforholdt at have et Beløb af 3 Mill. Kr. til Raadighed aarlig, men at man kan nøjes med 2 Mill. Kr., saaledes som jeg her foreslaar. Desuden er det foreslaaet, at Bestemmelsen skal gælde ikke for eet Aar, men for tre Aar.

Nu er Forholdet det, at disse Laan, som ydes til Haandværkere og industridrivende, administreres af to Udvalg. Jeg foreslaar her i Lovforslaget, at der for Fremtiden kun skal være eet Udvalg til at administrere de paagældende Laan. Udvalgets Medlemstal bliver det samme, men der skal vælges en Suppleant for hvert Udvalgsmedlem, saaledes at Udvalget altid kan være fuldtalligt, naar Afgørelserne skal træffes. Jeg henviser i øvrigt til de Bilag, der ledsager Lovforslaget med Hensyn til den Udlaansvirksomhed, der i de forløbne Aar er foregaaet overfor de Haandværkere og industridrivende, der kunde komme i Betragtning.

Der har paa Finanslovene været ydet